

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa M. P.
przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W. i Uniwersyteckiemu
Szpitalowi Klinicznemu w (...)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 września 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia

jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka M. P. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej, skierowanej do wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 września 2018 r. do rozpoznania, oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zdaniem powódki skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona albowiem Sąd Apelacyjny w (...) uznając za niewłaściwą podstawę prawną wskazaną przez Sąd pierwszej instancji nie zastosował właściwych przepisów prawa materialnego. Poza tym zdaniem powódki uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie spełnia wymagań określonych w art. 328 § 2 k.p.c.

W związku z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania trzeba mieć na względzie, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że powołanie się przez podmiot wnoszący skargę kasacyjną na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje do przedstawienia wyводу prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły, czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia, co daje podstawy do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną (tak np. Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, nie publ.; z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.; z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, nie publ.; z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, nie publ.; z dnia 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, nie publ.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, nie publ.; z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, nie publ.; z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/ 07, nie publ.; z dnia z 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, nie publ.; z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, nie publ.; z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, nie publ. i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ.).

Analiza skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżąca nie wykazała tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Sąd drugiej instancji na

podstawie faktycznej żądania ocenił, że roszczenie nie zasługuje uwzględnienie, przy czym uznał, że najbliższe do zastosowania art. 446 § 4 k.c. oraz art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta nie mogą stanowić podstawy powództwa. W ten sposób wyczerpał nie tylko wymagania stawiane pisemnym motywom określone w art. 328 § 2 k.p.c. ale także wywiązał się z obowiązku rozpoznania sprawy w systemie apelacji pełnej. Ograniczone rozważań do przepisów wymienionej ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. wiązało się z uznaniem braku związku przyczynowego pomiędzy działaniem personelu szpitala a zgonem ojca powódki. Jest to niezbędna przesłanka odpowiedzialności deliktowej samego sprawcy jak i ubezpieczyciela.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącego przesłanka opisana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. ani brana pod rozagę z urzędu nieważność postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 2, 398²¹ k.p.c. nie obciążył powódki kosztami postępowania kasacyjnego uwzględniając, podobnie jak Sąd Apelacyjny, szczególne okoliczności faktyczne sprawy.

aj